ये राज्यकार्य्येषु पुरा व्यासक्ता नित्यशोऽभवन्। ते राजकार्य्याणि तदा नाकार्षुः सर्व्वतः पुरे।
आविष्टा इव शोकेन नाभ्यनन्दन्त किञ्चन। सम्भाष्यमाणा अपि ते न किञ्चित् प्रत्यपूजयन्।
ते स्म वीरा दुराधर्षा गाम्भीर्य्ये सागरोपमाः। शोकोपहतविज्ञाना नष्टसंज्ञा इवाभवन्। ९८५
अचिन्तयंश्च जननीं ततस्ते पाण्डुनन्दनाः। कथं नु वृद्धमिथुनं वहत्यतिकृशा पृथा।
कथं स च महीपालो हतपुत्रो निराश्रयः। पत्न्या सह वसत्येको वने श्वापदसेविते।
सा च देवी महाभागा गान्धारी हतबान्धवा। पतिमन्धं कथं वृद्धमन्वेति विजने वने।
एवं तेषां कथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा। गमने चाभवद्बुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया।
सहदेवस्तु राजानं प्रणिपत्येदमब्रवीत्। अहो मे भवतो दृष्टं हृदयं गमनं प्रति। ९००
न हि त्वां गौरवेणाहमशक्तो वक्तुमञ्जसा। गमनं प्रति राजेन्द्र तदिदं समुपस्थितं।
दिष्ट्या द्रक्ष्यामि तां कुन्तीं वर्त्तयन्तीं तपस्विनीं। जटिलां तापसीं वृद्धां कुशकाशपरिक्षतां।
प्रासादहर्म्यसंवृद्धामत्यन्तसुखभागिनीं। कदा नु जननीं श्रान्तां द्रक्ष्यामि भृशदुःखितां।
अनित्या खलु मर्त्यानां गतयो भरतर्षभ। कुन्ती राजसुता यत्र वसत्यसुखिता वने।
सहदेववचः श्रुत्वा द्रौपदी योषिताम्बरा। उवाच देवी राजानमभिपूज्याभिनन्द्य च। ९०५
कदा द्रक्ष्यामि तां देवीं यदि जीवति सा पृथा। जीवन्त्या ह्यद्य मे प्रीतिर्भविष्यति जनाधिप।
एषा ऽस्तु मतिर्नित्यं धर्म्मे ते रमतां मनः। योऽद्य त्वमस्मान्राजेन्द्र श्रेयसा योजयिष्यसि।
अग्रपादस्थितश्चेमं विद्धि राजन् बधूजनं। काङ्क्षन्तं दर्शनं कुन्त्या गान्धार्य्याः श्वशुरस्य च।
इत्युक्तः स नृपो देव्या द्रौपद्या भरतर्षभ। सेनाध्यक्षान् समानाय्य सर्व्वानिदमुवाच ह।
निर्यातयत मे सेनां प्रभूतरथकुञ्जरां। द्रक्ष्यामि वनसंस्थश्च धृतराष्ट्रं महीपतिं। ९१०
स्त्र्यध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजा यानानि विविधानि मे। सज्जीक्रियन्तां सर्व्वाणि शिबिकाश्च सहस्रशः।
शकटापणवंशाश्च कोषः शिल्पिन एव च। निर्यान्तु कोषपालाश्च कुरुक्षेत्राश्रमं प्रति।
यश्च पौरजनः कश्चिद्द्रष्टुमिच्छति पार्थिवं। अनावृतः सुविहितः स च यातु सुरक्षितः।
सूदाः पौरोगवाश्चैव सर्व्वश्चैव महानसं। विविधं भक्ष्यभोज्यञ्च शकटैरुह्यतां मम।
प्रयातं घुष्यताञ्चैव श्वोभूत इति मा चिरं। क्रियन्तां पथि चाप्यद्य वेश्मानि विविधानि च। ९१५
एवमाज्ञापयामास भ्रातृभिः सह पाण्डवः। श्वोभूते निर्ययौ राजन् सस्त्रीवृद्धपुरःसरः।
स बहिर्द्विवसानेव जनौघं परिपालयन्। न्यवसन्नृपतिः पञ्च ततोऽगच्छद्वनं प्रति।
इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्व्वणि आश्रमवासपर्व्वणि द्वाविंशोऽध्यायः॥ २२॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ आज्ञापयामास ततः सेनां भरतसत्तम। अर्ज्जुनप्रमुखैर्गुप्तां लोकपालोपमैर्नरैः।
योगो योग इति प्रीत्या ततः शब्दो महानभूत्। क्रोशतां सादिनां तत्र युज्यतामिति भारत।
केचिद्यानैर्नरा जग्मुः केचिदश्वैर्महाजवैः। काञ्चनैश्च रथैः केचिज्ज्वलितज्वलनोपमैः। ९२०
गजेन्द्रैश्च तथैवान्ये केचिदुष्ट्रैर्नराधिप। पदातिनस्तथैवान्ये नखरप्रासयोधिनः।